

Bir Kullanımlık Mutluluk

– GamzeYAĞMUR · 17 Ocak 2014

Usulca perdeyi açtım titriyordu ellerim
Dışarıya bakma cesareti kalmamıştı kendimde
Güneş doğmamış gibi, kapkaraydı gökyüzü
Ürkek gözlerle yağmuru seyrettim uzun- uzun
Ayrılabilir miyiz? diye geçirdim içimden
Şu an yanımda değildi
Gidişi sebepsiz olmuştu sessiz ve derinden.

Dün gecedan kalan odam ben gibi darmadağındı
Resimler yatağın üzerinde
Kül tablası izmarit artıklarıyla doluydu
Bir dal sigara yalnızlığıma çare olmamış
Duyuramamıştı sesini biran da gözden kayboldu.

Perdeyi hızla kapatıp hapsettim kendimi karanlığa.
Dışarda kopan kıyamet
İçimdeki kıyamet kadar etkili değildi
Elimdeki resme bir daha baktım
Defalarca öpüp kokladım
Biz ayrılmayı beceremeyiz
Tesellisiyle yüreğimi harmanladım.

Gözyaşlarımla ıslanmama razı gelmezsin
Karakış ayazlarına teslim etmezsin beni
Sensizlikten üşüdüğümde örtersin üzerimi
Bilirim bana dayanamazsın diye geçirdim içimden
Onun sevgisinden bu kadar emindim.

Kuruyan dudaklarımı dilimle ıslattım
Dış dünyayla bağlantımı koparıp attım
Hala, yanındaymış gibi konuşuyordum onunla
Maziye eşeledim biraz.
Oysa neler yaşamıştık aşk ve sevgi adına
Her gün bir şiir yazıp vermişti okul yolunda
Söyleyemediklerini satır-satır dökmüştü kâğıda

Mutluluğun son kullanma tarihi mi geçmişti?

Bir terslik vardı bu işte

Henüz yeni başlamıştı kullanmaya

Çok tazeydi aslında...

“Bir kullanımlık mutlulukla gelme bana, alışırım sonra her gün dozunu artırmaya”

Gamze YAĞMUR

16.01.2014

Şiirime ses olarak can veren Değerli Üstadım Bünyamin Demirel'e teşekkür ederim.